१

प्राकृतकवेश्वरः निवृत्तिप्रमुखज्ञानेश्वरः नामदेवो चांगदेव वटेश्वर ज्यांचे भा
धारः गुरु कृपाः ॥१८॥ ज्य जयांचे ग्रंथ पाहातांः ज्ञान होये प्राकृतांः तया चेवरणि
मा पाः निजात्म तानिज भावें ॥१९॥ संस्कृत ग्रंथ कर्ते माहाकविः माप्राकृतिं कायेउणि
विः नविंजु निम्हणां विः कैसे निके बिसु वणी सुमनें ॥२०॥ कपिलेचें म्हणावें सिरः
मा पितर कायी निरः वणी स्वाद मधुरः दिसे साचारः सारिखेंचि ॥२१॥ जें पाविजे संस्कृत
अर्थेः तें चि ताजे प्राकृतेंः तरि न मना व्यायेचेः विषम चितें तें कायि ॥२२॥ कां निरंज
निवसत्ता रावोः तीरतो विसेव कां पावन गावोः तेथ सेवे सिनव चतां पाहाः दंडी रावोः
निज स्वरुपं ॥२३॥ कां दुबळि आणि समर्थेः दो हिंसि रायें घातले हातः तरि दोहिंसि
हितेथः सहजें होत समसाम्य ॥२४॥ देशभाषावैभवें प्रपंच पदार्थे पालटलिं नावेंः
परि रामकृष्णादि नामान केः भाषावैभवें पालटु ॥२५॥ संस्कृत वाणि देवें केलिः तरि
प्राकृत चोरापासुनि जालिः असोतु या अभिमान भुलिः वृथा बोलिं कायकाज ॥२६॥

Mandal, Dhule and the

(2)

भा०११

आतां सेस्ह्लत अथवा प्राह्लता: भाषा जाली जे तरि कथा: ते पावन चित्तवृत्ता: ससस्वे
यामान लि ॥ १७॥ वंदु भागवत दासु आतां: जो कां पिता माता ना पिता: ज्याचे नि वें शापा
गवंता जाला सर्वे पापमुक्त ॥ १८॥ जेणें बाळपणि आकळिला भानु: स्वयें जाला
चिभ्रमनु: जिंतोनि नामाभिमानु: भगवंत पावनु स्वयें जाला ॥ १९॥ ज्याचे पदबंध
प्राप्तिः पाहें आलि श्री विठ्ठलमुर्ति: कानिकुंडलें जगज्योति: करितां रातिदे खिला ॥ २०॥
तया भानुदासाचा वंशपाणि: तयाचा सुत सुलक्षणि: तया सिसुयेनाम वेढनि: निर्जि
निज हे ढनि: भानुदासु वेला ॥ २१॥ तया सूर्य प्रभा प्रताप किरणि: माता प्रसवलि रकु
मिणि: म्हणोनि रकुमायि जननि: आम्हां लागोनि सात्विकि ॥ २२॥ ऐसे प्रपार भक्त्या: व
दलि पुर्वज माळा: धन्य निज भाग्याचि कळा: आलो वैष्णव कुळा जन्मो निज ॥ २३॥ ते वै
ष्णव कुळिंचे कुळ नायक: नारद प्रल्हाद सनकादिक: उधव अक्रूर श्रीशुक: वसिष्ठ वि
दुर भक्त ॥ २४॥ ते वैष्णव सकळ: यंथा धिपि अवयान सिद्व: म्हणोनि वैष्णव कुळ

११८

ॐ वंदिलि सकळः ग्रंथार्थिः ॥३५॥ उपजलों ज्याचिया गोत्राः नमन तयाविश्वा
मित्राः जो कां प्रतिसृष्टि धात्राः गायत्रि मंत्रा महत्व ॥३६॥ जो उपनिषद विवेकिः तो वं
दिला याज्ञवल्क्यः जो कविकर्त यातें पोखिः कृपापियुखरिंवर्षोनि ॥३७॥ नमन कु
तमात्रा व्यसेस्वाः तेणें विश्वंभरु जाला सखाः म्हणौनि ग्रंथारंभु देखाः व्यालानेव
कोः समतेसिः ॥३८॥ व्यातां नमु दत्तात्रयाः जो कां आचार्याचा आचार्योः तेणें प्रव
र्तविलें ग्रंथकार्योः अर्थेवावयाः निजबोधु ॥३९॥ तो आद्यातें दाविलुः अर्थ आर्षि
त्र कां श्रिलुः भगवत्स्वरूपणा विमालुः स्वयें वदविलु यथार्थे ॥४०॥ तो म्हणे श्रीभागव
तः तें भगवंताचें हृदगतः ब्रह्मासि विहोय प्राप्तः ज्याचें चित निरतः भगवंतिं ॥४१॥ ते
हिं ज्ञानकल्यादिः चतुश्लोकपदबधिंः उपदेसिला सदबुधिंः निजात्मबोधिं वियात्ताः
॥४२॥ नवलतयाच्या सम्दावोः शब्दमात्रें जाला अनुभवोः बापसद्गुरु दत्त पाहिः केला पा
निसंदेहो परमेष्टिः ॥४३॥ तो चिवचतुश्लोकिचा बोधुः गुरुमार्गे आला स्फुद्धुः तेणें उप

(3)

भा०१

दिसिलानारदुः अतिप्रबुद्ध भावार्थि ॥४४॥ तेणें नारदु निवालाः अवघा अर्थेमय यि
जालाः पुर्णपरमानंदें यालाः नाचों लागला निजबोधें ॥४५॥ तो ब्रम्हविणा वातुः ब्र
म्हपदें गीतिं गातुः तेणें ब्रम्हानंदें नाचतुः विचरदु लतुः भूमंडळिं ॥४६॥ तो आत्मा
सरस्वतितिराः तंवं देखिलें व्यासरूषेश्वरा जो संशयाच्या पुराः अतिदुर्धरामाजि
पडिलाः ॥४७॥ वेदांचे सकळ पुराणः व्यासें केलिं निर्माणः परि तेनय वेचि आपणः
निजसमाधान स्वहिताचें ॥४८॥ तो संशय समुद्रा आतुः पडोनि होता बुडतुः ते थेंपा
वला ब्रम्हसुतुः नाभिम्हं णत कृपाळु ॥४९॥ तेणें येकों तिं नेउनि देखः व्यासासि के
लें येक सुखः मग दाविलें व्यादि श्लोकः भव मोचक निर्दुष्टः ॥१५०॥ ते सुर्यातेंने
द खेवोनि गगनातेंहि थोरुनीः कानातें परौतें साहुनिः वेलाउपदेसुनीः नीजबोधुः
॥५१॥ तें नारदाचें वचनः करितसंसयाचें दहनः तंवं व्यासासि समाधानः स्वसुखें
...सें सरलें ॥५२॥ मग श्री व्यासें आपणः भागवत दशलक्षणः सुकासि उपदे

॥५॥

ळें जाण: निजबोधें पूर्ण साध्यक: ॥५३॥ तेणें सुकुहि सुकावला: परमानंदें निवा
ला: मग समाधिस्त राहिला: निश्चळ ठेला निज शांति ॥५४॥ ते परत्र भावें विजाण:
समाधि आलि समाधाना: मग परिस्थिति वियाब्रम्हस्ताना: अवघवटें जाण तो आला:
॥५५॥ पाहातां परिस्थितिचा अधिकारु: तंव कवण सते ऐसें केला मारु: तदिथ मोहा
निधोरु: दिसे अधिकारुपें यावा ॥५६॥ वृष्णा असतां यमें ज्याला: पाविंवळिभेण
तो पळाला: परि हा कवि निग्रहो निवेला: धर्मो हा निफला: धैर्यें अधिकु ॥५७॥
अर्जुन विर्य परंपरा निर्योग: सुभद्रा माता महि चें गर्भ लिंग: तो अधिकार रत्न
उपलिंग: ज्यासि राखित्ता श्रीरंग: गर्भि जाला ॥५८॥ गर्भि असतां ज्या भेण: स्पर्शों
न सके शास्त्र द्रोण्य: सासि अधिकार पण: सांगा व्याको ण समर्थ ॥५९॥ तो अभि
मन्युच्या परिस्थिति: उपजला पावन किरित कीर्ति: ज्याच्या भागवता विरव्याति: धा
तलि त्री जगति: परमार्थ पदें ॥६०॥ आंगी वैराग विवेकु: ब्रम्हांला गीय च्योदकु:

ग्य

११०१॥

तयासि देवो निश्रीक्तुकः ॥ अयति कुसुखावला ॥ ६१ ॥ बापको पुत्र म्हणावा ः स्यापें
अधिकार ब्रम्ह ज्ञानाचा ः तयाचा चरणि कायावाचा ः निजभावाचा नमस्कारु ॥ ६२ ॥
ब्रम्हा होनि ब्राम्हणु थोरु ः हें मि विकाये थोर करुं ः परि अद्यापि हृदयिं श्रीयरु ः
चरणांचा अलंकारु ः मिरविता ॥ ६३ ॥ म्हणौनि ब्रम्हाचा देवो ब्राम्हणु ः हा सत्य मान्य
पणु ः याला गोविंद रूपें नारायणु ः उदरायेउनु वाढला ॥ ६४ ॥ म्हणौनि ब्राम्हणु
पुढें देव ः ते ब्रम्हीचे निजावेव ः ते घन पुजति ते मंद दैवं ः आति निदैवं अभाग्य ॥ ६५ ॥
ब्राम्हण प्रतापाचा नवलावो ः तिहिं आज्ञा यारुके केला देवो ः प्रतिमा प्रतिष्टे सिपाहे ः
प्रकटे आयुष्यो वो ः मंत्र माद्रें ॥ ६६ ॥ तंव संत म्हणति कायेपा हावें ः जें स्तवनिरवि
सिभावें ः तेच प्रमय काढि सि निचवनवें ः साहि सलाघवें ः साचार ॥ ६७ ॥ गणेशा आ
णि सरस्वति ः बैसविलि ब्रम्ह रसपंक्ति ः तेसि विसंत स्तवनि स्तुति ः ऐकयदृति व
[illegible]सि ॥ ६८ ॥ पाविं कुळ आलि कुळदेवता ः स्तवनि वदला सिजे क यो ः ते आयि

॥१०॥

वत चिता: विसरे सर्वथा: श्रवणें वि ॥ ६९ ॥ जो चित्तावो संत चरणि: तो चित्तावो आ
णि: सुखि केले गुरु स्तवनि: धन्य वाणि पैं तुझि ॥ ७० ॥ तरि तुझे निजसुखें जनार्दन:
द तो हे आपण: हे बोलतां विखुण: केवळि संपूर्ण आम्हां सि ॥ ७१ ॥ चढतें प्रमया
चें भरितें: तें नावेक आवरूनि चित्तें: पुढिल कथा निरोपणातें: कीर निश्चितें: आरं
हण ॥ ७२ ॥ विसरलों हो तों हा भावो: परि फळा दियला आव्हवो: यालागी सन्मावो:
तुम्ह सेवरणि पाहे हा ठेविला ॥ ७३ ॥ उणें दस्वाळ जेथें: तें तें करावें पुरतें: सज्जना माजितु
खसरतें: करावें मातें: ग्रंथसिधि ॥ ७४ ॥ ते म्हणति भला भला नेटका: बरवि आया आणि
लि ग्रंथपिठिका: आतां संस्कृतावा टिका: कवि पोरवका: वदें वहिला ॥ ७५ ॥ या चिबो
ला वरि माझा भावो: वेउनि पावलों पायांचा गावो: तरि आजे सारी स्वातंत्र्य स्तावो: करि
न पाहो कथेचा ॥ ७६ ॥ तरि निमिश्या रण्या आंतु: सौनकाप्रति माजु: सुत असे सांगतु
गत कथाचयो ॥ ७७ ॥ मागां दाहावां स्कंदि जाण: कथा जालि नवलक्षण: आतां आत्म

(5)

भा०११

ज्ञाना विखुरणः सांगेल श्रीकृष्णा येकादसि ॥७८॥ जो चिदाकासिचा पुर्णचंद्रः जो येग
ज्ञानन रेंद्रः तो बोलता जाला मुकुंदः योगींद्रः परिसता नरेंद्र परिक्षिति ॥७९॥ तें वंपरिक्षि
ति म्हंणे स्वामिः या चिलागी त्र्यंबकोदकु मिः ते चिक्रुपा केलित म्हिंः तरि धन्य आम्ही
निजभाग्य सवे ॥१८०॥ अगा हे साचार मोक्षः कथाः ज्यासि मोक्षाचि आस्थाः ति हिं पाये
देउनि मना चे माघाः रिघावें सर्व पापा श्रवणादरिं ॥८१॥ पितरि नेउनियां कानः कानि पा
वें निजमनः अवधाना करूनि सावधानः कथा अमृतसें यानः घरावें ॥८२॥ बहुतां अव
तारिं अवतरला देवोः परि ये अवतारिचा नवलावोः देवो न करी अभिप्रावोः अगम्य
पाहा हरिलिळाः ॥८३॥ उपजतां चि मायेवेगळाः वाढिन लास्व त्ति ळाः बाळपणिंच
[illegible]ळा सोहळाः पुतनादि सकळाः निजांगी अर्पि ॥८४॥ मायेसि दाविलें विश्वरूपः गोव
[illegible]ा दाविलें वैकुंठदिपः परि गोवळेपणाचें रूपः नेदि चि अंतः पालटों ॥८५॥ बाळपणें कि
[illegible]सारिः अचाट जगा देखतां करिः परि बाळपण बाहेरिः तिळभरि न वेचि ॥८६॥

॥१११॥

(5A)

णिा वोरिकरि: देवोआणिय्यमिस्वारि: पुत्रकव्ळत्रआणि ब्रम्हाचारि: हे हि परि
विस्थि:॥७॥ अधर्मे वाढविला यज्ञें: अकर्मे तारिलें कर्मि: अनेमेंनेमिलानेम:
तिनि षिम निर्दष्ट॥८॥ सांगोंसंगें चितोडिलासंगु: जोगें विवाढविलायोगु: त्यागें
विगकेला त्यागु: अति अव्यंगु: निर्दोषु॥९॥ कर्मगें हो आवया बोधु: कर्मेंजाउमा
चे तोडिले भेद: जोगामाजि मोक्षपद: दाविलें विषद: प्रकट करुनि॥१०॥ जाति स्तु
ति स्तुत्ति: तिन्हिं केलिया येक पंत्ति: कायेवाचा मना चि रव्याति: रवाउनु मा तिवि स्वरूपम
दावि:॥११॥ सावियापरमात्मचरित्रा: तुज सांगें न परमं पवित्रा: प[illegible]निजबोधा चा
रवरा: ये अवतारि पुरा: पवाडा केला॥१२॥ येकादशाचां ताद्यर्यार्थि: [illegible]पं सवि
स्तरें स्तुत्ति: बोलिला असे आद्यंतिं: परमात्मस्थिति: निजबोधु:॥१३॥ तेच नारदें व
सुदेवाप्रतिः संवादु निमिजायंतिं: सांगीतलि कथा संगति: संक्षेपस्थिति: यानावें॥१४॥
ते विउ यवाविपरम प्रितिः नाना दृष्टांत उपपति: स्वमुखें बोले श्रीपति: ते कथा निस्थिति:

सविस्तर॥९५॥ दशमिनिरोधलक्षण: मार्गां केलें निरोधपण: तेच धराभार रूप धर्मेजा
ण: निर्दळि श्रीकृष्ण: नानायुक्ति:॥९६॥ ज्यांचे निज धर्मभारें क्षिति: सदा आक्रंद
त होति: जिच्या साह्यालागी श्रीपति: पूर्णब्रह्म स्थिति: अवतरला॥९७॥ दुष्ट दैत्य
आणि दानव: धराभार राजे सर्व: वधिता जाला श्रीकृष्णदेव: ते गतकथा भाकी: स्थु
के सांगे॥९८॥ श्लोक॥ श्रीशुक उवाच॥ कृत्वा दैत्यवधं कृष्ण: सरामो यदुभिर्वृत:। भुवोव
तारयद्भारं जविष्ठजनयत्कलिं॥१॥ टिका॥ पूर्णब्रह्म स्वयें श्रीकृष्णु: बळरामु ळो
करमणु: निधडे यादव मेळउनी जाण: दैत्य निर्दळण: श्रीकृष्णें केलें॥९९॥ जेया
दवांसि न येति वधिं: तेच श्रीकृष्णु करि बुधिं: सरेव स्वजन गोत्रामधिं: कळह उत्पादि
ति सिध्दि॥१००॥ उतरावया धराभारु: कळह मिसें सारंगधरु: मार विकोरव भारु:
कुमरु: स्तोपेनि॥१॥ श्लोक॥ ये कोपिता: सुबहु पांडुसुता सपत्नै दुर्द्यूत हेळण
कचग्रहादिभिस्तान्॥ कृत्वा निमित्तमितरेतरत: समेतान् हत्वा नृपान्निरहरत् क्षितिभारमिश:

२ अकर्मि अतिघोरः ज्यां विसे नाय राभारः तवयावयाये कत्रः कव्हा हावें सुत्रः
पजविलोष्णा ॥२॥ येरों लष्णा संकल्पउदेंद्रोः होंसरले कपट फांसेः तरीं कपटेंबं
धोनिकेसः वयवि अनायासें कौरवमार ॥३॥ जगीं चतरवेब्विजे दुष्टेंः तें हिं आरं
भिलें कपटेंः यमोवरि फासे खेवटे धालितिहदें दुर्बुधिः ॥४॥ बाळे सोळे अज्ञानज
निः ते हिं गांजित नायमपनिः तेसाच विथमो विमानि निः आणिति बां येनिसभे
सिः ॥५॥ दुःशासनें धरिलें कचः तरी विवादलि कसकसः तें कर्म सांखें सांसः जेंवि
ले साचः सांभोवते ॥६॥ वनिकोणिं कोण्हां नागविः तो नागो वा राजा आणविः सभे
सि राजा उगाण विः तें मृत्सु विपद किमस्ती कें आलि ॥७॥ अन्यायें विण नागविरावो
तें यावणियां यांवें देवोः द्रुपदिवस्त्राहरण पाहोः हा प्रस्यअन्यावोः कौरवांचा ॥८॥
अग्निदानें घरदानेः धनदारा आपहरणेंः घाला घालुनि मारणेंः शस्त्रपाणि होऊः
वधार्थः ॥९॥ अवज्ञा आणि हे भ्रष्णः दुरुक्ति जें यमे छळणः हें विनिमिसुासि कारणः

पा०१॥

केलें संपुर्णश्री कृष्णें॥१०॥ पतिव्रतांचें वस्त्रहरण तें ऐं पावेत कौरव मरण हें वि
कृष्ण हावें कारण ~~केलें संपुर्णश्री कृष्णें॥११॥~~ कृष्ण निर्दळण ये कों करें॥११॥ ऐ
साजो धर्माचा विरोधि: त्यासि देवो अवस्य वधि: यालागी पांडवांचिये बुधि: अ
ति उग्र विशुधि: उपजविजे कोयु॥१२॥ कृपा रहरणाचारित्र: सर्वेस्च जन सुहृद स्वगो
त्र: शास्त्र विवेकी अतिपवित्र: त्यामाजि विवि... उपजविकृष्ण हो॥१३॥ धराभार
हरावया गोविंदु: कृष्णव व्याचें सर्व वधु: करविला तेथें गोत्रवधु: साध्य संबंधु
राज्य पारें सिं॥१४॥ श्लोक॥ भूभाराज पृतना युदुभिर्निरस्य गुप्तैः स्वबाहुभिरचि
तयदक्रमया॥ मन्येवनेर्ननुगतो प्यगतं हीरंयद्यादवं कुष्ममहोद्य विद्यमान्ते॥३॥
टिका॥ ऐसे पस्त पाति राजे अपार: अमित सेनाधराभार: मारविले अधर्मकर:
की पांतर कृष्ण हावें॥१५॥ दुष्टिवे अधर्म सेनासंभार: शोधशोधुं राजे मारिले
पार: तरिं उत्तरला धराभार: ~~शो धशोधुं राजे मारिले अपार~~: तें सारंगधरन

॥१३॥

(७अ)

...निव ।।१६।। यादवकरून अतुर्बळ: नानादुष्ट दमिले सकळ: यादव जाले अ
ति प्रबळ: हें नमनेचि केवळ: श्रीकृष्णासि ।।१७।। न दूती यादवांचें निधन: तु त
रि यश भार पूर्ण: ऐसें मानित जाला श्रीकृष्ण: कुळनिर्दळण तो चिंति ।।१८।। अग्नि
काष्ठ पुरुखउनि वाढे: काष्ठ पुरा अंति अग्नि हिं उडे तैसें यादवांचें अतिगाढें: आली
रोकडें निधन ।।१९।। केळिफळें तों वाढवा ढि: फळपाकें माळि साउं तोडि: तेसि याद
वकुळिचि सिगगाढि: चढलि रोकडि मरणाचि ।।२०।। फळपरिपाकें परिमळि:
तें घेउनी जाये माळि: तैसें स्वकुळ फळवनमाळि: न्यावियात त्कुळि: स्वयें चि श्री
२१।। अनंत बाहु प्रतापें: यादव वाढले श्रीकृष्ण रूपें: तो चि निधनाचे निसंकल्पें:
काळरूपें क्षोभला ।।२२।। अतुर्बळें अति प्रबळ: वाढलें जें यादवकुळ: ते विरदें रखे
निसकळ: असा घे केवळ: श्रीकृष्णासि ।।२३।। श्लोक ।। नैवान्यत: परिभवोस्य भवे
त्कथं चिन्मत्संश्रयस्य विभवोन्नहनस्य नित्यं ।। अंत:कलि यदुकुलस्य विधाय वेणु

स्ताबय स्यवन्हि मिवश्रो तिम्नुपै मियाम ॥ टीका ॥ भजगे लियां निजधामा हे विप्रव
र्तेतिव्ययमो श्रीयोनघ व्यतिगर्व महिमा मुख्य भक मो निजहेतु ॥२५॥ हेमद्भवें
अतिप्रबळ अतिरथिजाले सकळ यां सिव्यवतिमल्ल दिग्मंडळ यांते दमितावे
वळ मिं विये क ॥ १६॥ हे नारोपतियें इंद्रादि देवां दैत्यां रा क्षेसां मानवां सेविं वनि
दोळाव या यादवां माळूतें मज तें को पडेलये सी ॥ १७॥ तरि आतां चि आपुले दृष्टी
कुळवां यों काळगो वि ऐसा विचारुन जगजेवि निश्चयो पोटिं दृढ केला ॥ १८॥
यदुवें राजा ळि वाढलि श्रीकृष्णाचे पापा जळलि ते पें अब्रह्मरुपे वि यिंगळि
ऋषि श्रयाप मेळिं कपटें पडि लि ॥ १९॥ ते मुळिं पेटलि ब्रह्मशाप संकल्पें यडाडी लिब्र
ह्म श्रयापें ते स्वजनविरोध रुपें काष्ठाग्नि कोपें नासिला ॥ २०॥ ऐसें यदुकुळ नि
ळश करुनि स्वयें [struck out] श्रीकृष्ण निरखुनि निजधामा गमन स्वलीळा आ
करु यिथि ॥ २२॥ श्लोक ॥ एथे व्यवसितो मा जन्म सप्तसंकल्प यिश्वर ॥ पापका

अजन्य धारा: आंगी नलगति अंबरा: तेविसा युवाउआमा: द्वंदसे मा
रानिर्दळी ॥३९॥ तेस्पाउंच निंच मानावमुख: निबिड दाट लयां मोहोम
मता: कोस्तुनुपडे ज्या च्या चित्ता: यानां वेतत्व तानिजभ्रांति ॥१४०॥ संतां
चिनि शांति गहन: भ्रांति चेनिसं तपावन: हे अनोन्य निजल क्षण: पें यमा
चां गुणासं ली चा ॥४१॥ जे मि पणें न वतें जन्म नाम: ते चें पुर्वजा चें निजधा
म: आपुलि मिरासि जे उत्तमोत्तम: ते यम नी धर्म स्थीर ज्या चा ॥४२॥ मजज
न्मनाहिं जाले: मरणाम्या नाहिं देखिले: ऐसें सुखि मरण स्थीरावलें: स्थी
रता बोलिलें याना वें ॥४३॥ चंद्रं आश्रमा होनि उत्तम: आपुला जो निज
स्वाश्रम: तेथ स्थीरा वोनि मनो धर्म: वर्णाश्रम चालवि ॥ [illegible]
माजि भावित्रता: जेणे ब्रा ल्हणावि ब्राह्मण्यता: तेथ स्थीर [illegible]

Mandal, Dhule ... Yashwantrao

द्वितातें निवारि: मगास्चिकारि आहाराते ॥१८॥ याविनोद
न: साधुच्या आहाराचें लक्षण: युक्तिविण अल्प भोज
जाण योग्य पावे ॥१९॥ ग्रासोग्रासिं ब्रह्मार्पण: ज्ञानोंवपरामि त भोजन:
हें चौदावें लक्षण: साधुचें जाण उद्धवा ॥२०॥ समस्त जगसंसारि: स्त्री
तामेस्तु भिष्ठे सागरि: तोडु ऊठे नाति पुर्णमारि: निर्विकारि निर्मल ॥२१॥
तैस्या आलियां नाना ऊर्मि: ज्यासि गजबज नाहिं मनो धर्मि: शांति सं
तोचां परा क्रामि: उपक्रामि निजशांति ॥२२॥ जीविकां न गवाळि विवेकि:
आधारें विण न वचे बोलि: तैसी संत बष्टें शांतिवा ढलि: मुडपा चढ
लि: चिन्मात्रें ॥२३॥ स्त्रोको च्चौनि दशा दिसि: आभाष दाटलें आकाशीं:
गगन आवि कारि त्या दोषासि: आभाषासि ना तष्टे ॥२४॥ जासी तउका

Rajwade Sans… Mandal, Dhule and the … Chavan … Mumbai

केवारिनुरेचि कोणिहिं: येकें येकश्री युनिमा॥ २ला॥ ९०९॥ ए
मोर: राहे ऐसा नाहिं विर: मारूनि अवघ्यां चाकेला तुर: [illegible] करण
र कोणिहे नाहिं॥ ९१०॥ कालुनिमाल्यां सर्वेघा: इहारोडलि वस्तु: मु
खनदरवाविविसंतो: अयोगमनता पछालि॥ ९११॥ यालागी यि हे संकें
जो लागला: तो जाणा वा अयोगति गेला: आनि हे वाअं किलु जो जाला:
तो आवडला गोविंदा॥ ९१२॥ पैलु तासि आनि हाते कोण: कायेते यिहेचें
लाक्षण: ऐ कसांगें नसंपुडी: जैसें बाणे खुणाजि कारि॥ ९१३॥ काम कर्मा
दिकि या जाछ: तेचि इहा जाणावि अंतिचपछ: अतारिं जो सुनिश्चपछ:
तेचि केवछ अनिहा॥ ९१४॥ अंतारिं कामावि वार्ता: नुपजे कर्माची कर्मा
वस्था: अनुभारि नानिघेउ द्वेगता: आनि हा तचता तेजाण॥ ९१५॥ ऐसी

१०

अनि हा असे ज्यासि : देवो आन्नायारकु सापासिं : ते अनि हासेवीं
खि दासि : आहिलीसी जीवें मावें ॥ ॥ हे अनिह अतिशैरवें : सा
थु लक्ष्मण तेरावें : मी त भोजन नतें चो दावें : लक्ष्मणावेश्मवें : अव यारिं ॥ ॥
न को उेरस नोचि या वाडो : नपडे हु पैचापां गडा : आ वाडे नावाडि च्याउ
पाडा : करूनिनि धडापो जानि ॥ ॥ प्राणु आ कोष्टि अन्नातें : जठराग्नि
साष्टि सातें : उभय साष्टि मी येथें : जाणौनिनि रुतें : रससेवि ॥ २९ ॥ जें
जें आलें भोजनासि : दृष्टिने साचे दोषनिरसि : अतिपवित्र करूनि सा
सि : निज रसप्रासि सेविजु ॥ ३० ॥ नेदखे भोग्य पदार्थो : नाव वेसिं येकु
मोक्षो : प्रासिं समरसि अव्यक्तता : न्योडुनि असोक्ता मित [illegible] ॥ ३१ ॥
अग्नि आपण ऐसें करि : मगसा आहरातें अंगीकारि : [illegible]

10A

सापुर्विल वैर स्मैरोनियां इहा वैरणिसाया वयाः सं तासिपु सोनिउ
पायाः तिच्या अपायाः प्रवर्तु तें लि ॥१३॥ इहेसिनानाचेष्टीं खेळविताः
अहं आणि जाणममताः कामें भोगीं च्या लळनित खतांः कामाचि कोता
ते जालि ॥१४॥ इहा काम वळे वाढलि घोरः त्या पुनि गाहिलि परोपार
तिसिमायावयावैरः आनि हासवर चालिलि ॥१५॥ असंगशास्त्रमार्गी
निस्रंताः इहे च्या करावयाघाताः आधिंमारुं धावे अहंममताः दो घेंया
कृतां निमालि ॥१६॥ आनि हापावें लागल्यां जाणः अहंमम तोसि स्वीता
रपणः परपरां कोपोनि प्राणः च्याये विणः सोडिला ॥१७॥ आनि हा दया
निदिविः कामु पष्ठे बारें वाटिंः संकल्प सेवर्च्छि लेगोविः उवा उवि पाडि
ला ॥१८॥ कामु पाडिला रणांगणिः क्रोधा दिसु पडिले राणिंः इहे चा

११

असोनि स्तु ऋ सायुः सबाह्य सागें अतिस्तुद्धुः स्तुकनारदु तिहिं लोकिं
॥५॥ ते दोघे लागति जनकाचां पायिं: तो राज्य करितांहि विदेहि: सांस्ति
मी हिं मानितु सें पाहिं: न वल न वायि: साधु चि ॥७॥ यानांवें सुरव्य अं
किंचनता: तु जम्यो सां गीतलि तलातां: हे बारा विंलस्परातां: आयिक
आतां आनि हा ॥८॥ आनि हा जालि बापुडे: जे पजाये तो दुरि दवडि: कोणि हिं
साहों नेदि अर्थें घडि: अति चरफडि निराश्रयें ॥९॥ आनि हा हिंडतां लोकि
तिहिं: तिष्ठु पारि: गवो वसावया नाहिं: इहा वोरिणि लागालि पाहिं: वा
यि वा नायि दडवि ॥१०॥ कोणि हिं ये वों नेदि दारा कडे: अति दिन जालि
बापुडे: पाये मोकलुनि रडे: गाऱ्हाणें संतां पुढें: देवो आलि ॥११॥ ते हल पा
स्तु दया मेघें: निजकरें पुसु निडोळे: प्रतिपालिलित त्काळें: संत बष्टेंवाकलि

Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule ... the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com